

Velení vojskům zůstává uměním

Velení vojskům zůstává uměním, přesto musí být vzhledem ke změnám bezpečnostně-politickým podmínkám a novým úkolům spolkových ozbrojených sil chápáno obsáhleji než dosud. Nový předpis pozemního vojska německé armády HDv 100/100 je před dokončením.

* * *

„Velení vojskům je uměním, svobodnou, tvůrčí činností spočívající na charakteru, dovednosti a duševní síle. Jeho zásady nelze vysvětlit vyčerpávajícím způsobem..... Přesto musí být každý vojskový velitel veden jasnými zásadami.“

Tyto zásady byly u pozemního vojska stanoveny v předpise „Velení vojskům“ (Truppenführung) HDv 100/1 a od roku 1973 v předpise HDv 100/100.

Tento předpis byl a je biblí každého vojskového důstojníka. Provází ho během celého výcviku, při každém cvičení na mapách i při každém rozboru cvičení v terénu se z něho cituje. Tento předpis utvářel vojenské myšlení a jednání německých důstojníků více než kterýkoli jiný. Jeho cílem bylo a je vytvořit jednotné předpoklady pro výcvik všech velitelů u pozemního vojska. Na tento předpis se letectvo a námořnictvo vždy dívalo s respektem a trochou závidí. S něčím podobným se oba tyto druhy ozbrojených sil dosud nemohou vykat. Na základě tohoto předpisu jsme také uplatnili svůj vliv v alianci NATO a podíleli se na utváření *Land Force Tactical Doctrine*, ATP 35.

POHLED NAZPĚT

U spolkových ozbrojených sil existovalo několik rozdílných úkolů tohoto předpisu. Jeden z jeho bývalých zpracovatelů plk. Golling prý jednou řekl, že takový předpis byl napsán pro období maximálně deseti let. Přesto není předpis pozemního vojska HDv 100/100 žádným vlastním výtvozem spolkových ozbrojených sil, nýbrž staví na příslušných předpisech pro velení německého pozemního vojska.

Jeho kořeny sahají nazpět až ke generálovi polnímu maršálovi von Moltkemu, který v roce 1869 poprvé vydal „Směrnice pro vyšší vojskové velitele.“ Později, v roce 1910, existovaly „Zásady vyššího velení vojskům“, v roce 1921 „Velení a vševojskový boj“ a předpisy pozemního vojska HDv 300 z let 1933, 1936 a 1943.

Již v roce 1956, to jest krátce po vytvoření prvních útvarů spolkových ozbrojených sil, byl vydán první předpis „Velení“ HDv 100/1. Měl sotva 100 stran a obsahoval zásady pro „boj vedený konvenčními zbraněmi“. Byl doplněn předpisem HDv 100/2 „Zásady velení pozemního vojska v jaderné válce, T.E./A“, který byl označen jako tajný.

O tři roky později byl vydán obsáhlejší předpis pozemního vojska HDv 100/1 TF 59 (TF = Truppenführung = velení vojskům). Také tento předpis byl doplněn předpisem HDv 100/2, tzv. červeným TF, obsahujícím zásady velení pro vedení jaderné války.

Používání dvou předpisů, navíc s různými stupni utajení, se při výcviku a školení ukázalo jako nepraktické. Proto byly oba předpisy sloučeny do předpisu HDv 100/1 vydaného v roce

1962. Obsahoval zásady pro vedení boje v jaderných i nejaderných podmínkách. Tento předpis vynikal jasnou, příkladnou řečí, již nebylo později více dosaženo. V roce 1973 bylo potom vydáno nynější základní pojetí předpisu pozemního vojska HDv 100/100. Přepřacovaná a dodnes platná verze byla vydána v roce 1987.

Při porovnávání čtení těchto předpisů vždy znovu narážíme na staré známé. Již u Moltkeho byla věta: „Za války mají vlastnosti charakteru větší váhu než vlastnosti rozumu a na bojišti se skvěle projeví mnohý, který byl za života v posádce přehlížen.“ V předpise TF 62 byla tato věta opakována téměř doslova a posloužila jako útěcha mnoha poručíkům.

Moltkeho požadavky jako „jednoduché jednání důsledně provedené dosáhne cíle nejspolehlivěji“ nebo „pro rozhodnutí nemůžeme být nikdy dostatečně silní“ jsou znovu uvedeny také v nyní platných předpisech.

V tomto přehledu příkladů by bylo možno pokračovat. Dokazuje, že navzdory změněným rámcovým podmínkám existují určitá základní pravidla pro velení vojskům, která mají nadčasovou platnost.

Podnětem pro vydání nového „Velení vojskům“ jsou vedle nové zbrojní techniky především změněné bezpečnostně-politické cíle.

Zasazení jaderných zbraní podle vojenskostrategické koncepce *Massive Retaliation* (hromadné odvety) vyžadovalo boj za jaderných podmínek; *Flexible Response* (pružná reakce) vedla k boji za jaderného ohrožení.

Koncepce předsunuté obrany, kterou si Němci vykládali prostorově velice úzce, se odrazila v zásadách velení v předpise TF 73. A tyto zásady se potom přeměnily v reálné plánování obrany, v *General Defense Plan*. Že to nebylo určeno jen pro německé svazky, vyplývá z jedné z směrnic tehdejšího inspektora pozemního vojska generálporučíka Hildebrandta, který v roce 1975 uložil sborovým a teritoriálním velitelstvím, aby v alianci NATO obhajovali německé zásady velení:

„Společná obranná doktrína v Alianci, která se řídí německými představami, může být možná jen když budeme naše představy na všech místech jednotně obhajovat, přičemž jde jak o znění a ducha předpisu pro velení vojskům, tak také o výchovu a výcvik našich velitelů vyšších i nižších, jimiž mají být určité představy teprve umožňovány.“

Nikoli bez důvodu nám proto spojenci předhazovali, že zamýšlíme vést obranné operace ve střední Evropě podle taktických zásad - neboť předpis pro velení vojskům byl předpisem pro taktiku. To na počátku osmdesátých let vedlo ke stálým rozporům s odpovědnými veliteli NATO a se spojeneckými sousedy. Teprve vydáním „Operační směrnice“ a přepracovaného předpisu pro vedení v roce 1987 mohly být odstraněny hluboké rozdíly v zásadách velení.

ZMĚNĚNÉ RÁMCOVÉ PODMÍNKY

Německým sjednocením a rozpadem Varšavského paktu znovu vznikaly nové rámcové podmínky pro velení vojskům.

Již neexistovala žádná předsunutá obrana pevně stanovená předním okrajem obrany, národními sborovými pásmy, rozhraními skupin armád a *Central Region-Barrier Agreement* (dohodou o rozhraní centrálního regionu NATO). Snížení počtu vojsk znemožnilo souvislé krytí prostoru a jaderné zbraně změnilly svůj význam bojových válečných prostředků v čistě politické zbraně.

Již v roce 1991 bylo uloženo přepracovat předpis pozemního vojska HDv 100/100 z hlediska „nového hodnocení operačních činitelů prostor, síly a čas, jakož i změněných úkolů pozemního vojska v počátečních a následných operacích“. Základní charakter předpisu, totiž vytvořit zásady velení pro taktiku a tím pro zasazení pozemního vojska ve válce, měl zůstat zachován. V okamžiku vydání tohoto nařízení nebyly dosud uzavřeny bezpečnostně-politické úvahy v Alianci. Řešení krizí jako přednostní úkol nebylo ještě rozpoznáno. Obráněpolitické směrnice Spolkového ministerstva obrany s rozšířeným posláním pozemního vojska byly vydány v roce 1993. Teprve potom bylo zřejmé, že německé ozbrojené síly nebudou v budoucnosti zasazovány výlučně pro přímou obranu země. **Jako nový bezpečnostně-politický cíl bylo stanoveno zabráňovat krizím v Německu a v Evropě.** To zahrnuje zasazování ozbrojených sil pro udržování míru, řešení krizí, zabráňování konfliktům a celkovou obranu.

Tím bylo dáno spolkovým ozbrojeným silám rozšířené poslání a pozemnímu vojsku nové spektrum zasazení, které obojí nemohly být pokryty ani pojmem „válka“ ani prostorovým omezením na Německo.

V procesu přepracování předpisu pozemního vojska HDv 100/100 bylo nutno odpovědět na tyto otázky:

- Nemá formulace „pouze nového hodnocení“ (Nur-Neubewertung) operačních činitelů příliš krátký dosah?
- Měl by nový předpis pozemního vojska HDv 100/100 obsahovat jako dosud pouze zásady pro zasazení pozemního vojska ve válce?
- Mohl by potom nový předpis jako dosud poskytovat úkoly pro jednotný výcvik všech velitelů pozemního vojska když, jak jednou řekl inspektor pozemního vojska, zasazení pozemního vojska v míru a mimo vlastní zemi se stane normálním případem a obrana země případem nepravděpodobným?
- Musely by být tyto pravděpodobné úkoly pozemního vojska vyjádřeny minimálně ve svých zásadách v hlavních předpisech pozemního vojska?
- Nebylo by nutno v budoucnosti do předpisu pro velení vojskům zahrnout nové a přídatné oblasti úkolů, které v jeho dřívějších vydáních byly řešeny málo nebo vůbec ne? Jako hesla lze uvést pouze *Rules of Engagement* (pravidla zasazení) Spojených národů.
- A konečně: nemusely by být vedle předpisu HDv 100/100 současně přepracovány všechny předpisy řady 100, jako např. předpis HDv 100/200 „Systém velení“ a předpis HDv 100/400 „Logistika a zdravotnická služba“?

Naléhavost změny úkolů pro vypracování předpisu „Velení vojskům“ byla zjištěna. Na základě požadavku, aby předpis HDv 100/100 jako hlavní předpis pozemního vojska zajišťoval jednotný výcvik všech velitelů, bylo rozhodnuto, že tento předpis musí obsahovat zásady velení pro každé možné zasazení pozemního vojska. Zároveň bylo nařízeno následné vypracování všech ostatních předpisů pro velení řady 100. K tomu byla na Velitelské akademii spolkových ozbrojených sil vytvořena pracovní skupina složená z dvaceti důstojníků. Během dvou let, do 1. dubna 1996, by měly být práce na předpisech uzavřeny.

Před zahájením práce skupiny byla za podpory ze strany studijní skupiny Úřadu pro studia a cvičení spolkových ozbrojených sil vypracována rozšířená osnova nového předpisu „Velení vojskům“, která vyjadřuje účel a základní myšlenku předpisu. Tím měl být při zpracování od samého začátku zajištěn jednotný přístup. Vedle řídicího štábu pozemního vojska měly také velitelství a správy možnost ovlivnit tuto rozšířenou osnovu.

Záměrem inspektora pozemního vojska bylo včas zapojit svou podřízenou oblast do zpracování předpisu pro velení pozemního vojska.

Níže bude na několika příkladech ukázáno, co bude tvořit charakter nového předpisu HDv 100/100.

■ Rozšíření chápání velení vojskům

Je nesporné, že i nadále bude velení vojskům uměním. Zatímco se v minulosti velení vojskům zabývalo pouze zásadami pro velení ve vševojskovém boji, a proto taktikou a bojovým použitím ve válce, musí být v budoucnu velení vojskům chápáno obsáhleji.

Bude zahrnovat jak operační, tak taktické velení. Vedle klasického zasazení ve válce budeme řešit také velení vojskům pro *Operations Other than War* (mimoválečné operace). Takové zasazení, a navíc v míru, klade na velitele jiné požadavky.

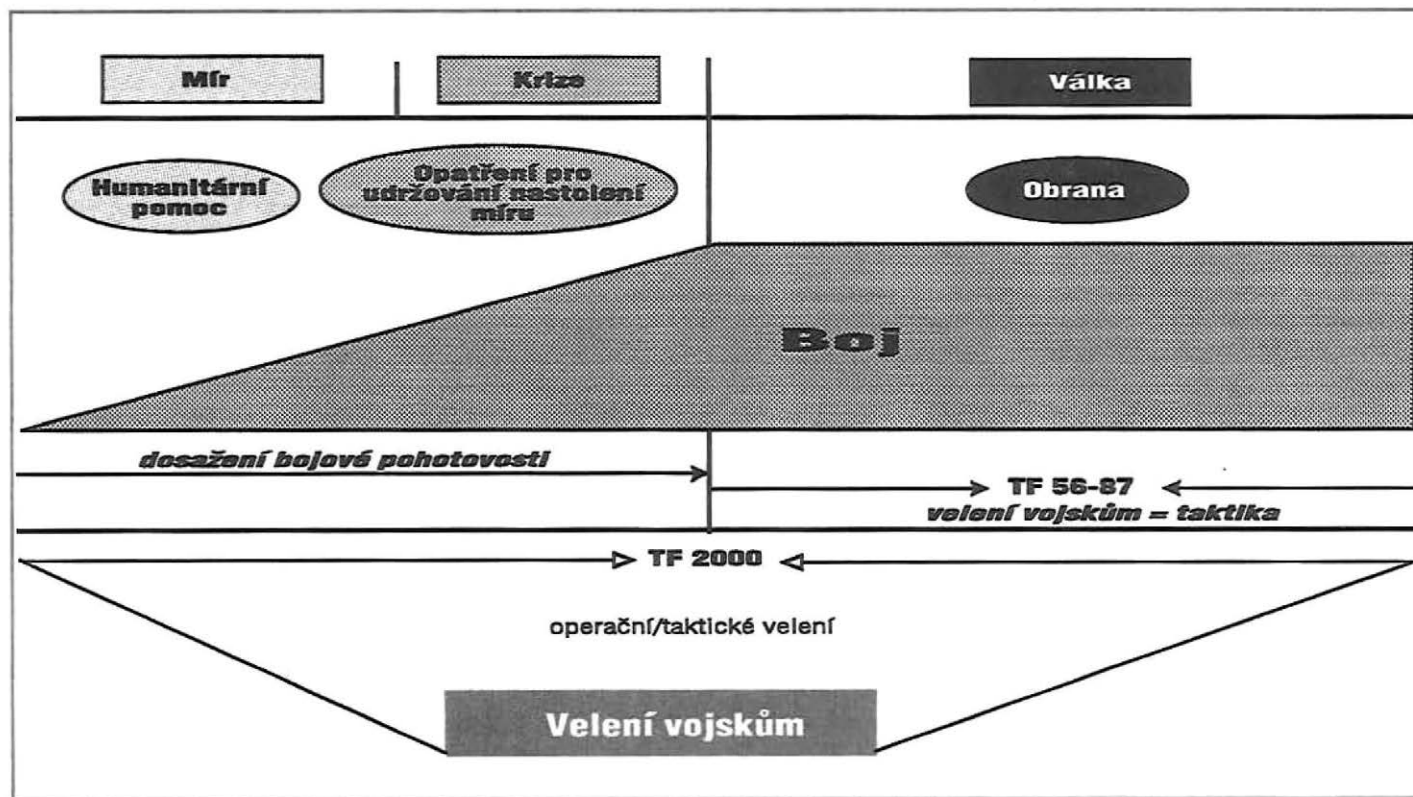
Také bude zrušeno omezující přiřazení velení vojskům na velitelské stupně brigád a divízi. Zda má úkol operační nebo taktickou povahu, to určuje pouze účel a nikoli velikost zasazovaného útvaru. „Somálsko“ a jiné zásahy spojené s řešením krizí ukázaly, že nejen brigády, divize a sbory, nýbrž často i menší jednotky jsou možným prostředkem zasazovaným politickým vedením.

Velení vojskům musí zahrnovat oblast, která přeměňuje politické požadavky na vojenské plánování, totiž operační velení. Tím předpis „Velení vojskům“ jako řídicí předpis pozemního vojska poprvé vyplní mezeru, která až dosud existovala mezi politickým řízením a taktickým velením. Přeměna politických posláních ve vojenskou akci se v minulosti více méně projevovala v řešení krizí Severoatlantickou aliancí a na podřízených hlavních velitelstvích NATO. Německých velitelů se to netýkalo. Avšak zasazení pro pomoc Kurdům, v Kambodži a především v Somálsku ukázala, že se něco podobného stále více stává normálním problémem. Příslušné úkoly pro pozemní vojsko přicházejí přímo od politického vedení. Tato spolupráce mezi politikou a ozbrojenými silami nebyla v našich předpisech popisována ani v náznamech.

Máme povinnost chránit naše velitele a jejich vojska před situacemi, které probíhají podle zásady: „Běžte tam a zjistěte problém“ (Get in and fix the problem). Tak to výstižně popisují anglosasové.

Při převzetí úkolu je nutno odpovědět na otázky jako: Jaký je politický cíl vojenského zásahu? Co z toho má a může být dosaženo vojenskými prostředky? Jakou volnost jednání resp. jaké úkoly bude mít vojenský velitel na místě? Co se stane na konci zásahu a jak se vojska zase stáhnou? V našich národních předpisech o tom není ani slovo.

K novému pochopení velení vojskům bude potom patřit také poznatek, že právě při zasazení v rámci řešení krizí si politické důvody mohou vynucovat vojensky neobvyklé jednání.

Obr.: Znázornění místa předpisu TF 2000 ve velení vojskům

Poznámka: TF 56-87 - předpisy „Velení vojskům“ z let 1956-1987
 TF 2000 - předpis „Velení vojskům 2000“

Musíme zřetelně vyjádřit, že se velení vojskům musí osvědčit právě v rozšířeném spektru úkolů pozemního vojska v oblasti napětí, totiž mezi svobodnou tvůrčí činností symbo-
lizovanou **velením prostřednictvím ukládání úkolů** (Auftragstaktik) a stálou bezpro-
střední politickou kontrolou, jakož i úzce vymezenými úkoly. Před jaké problémy mohou
být přítom vojáci postaveni, ukazují každodenně obrazy z Bosny.

Zajisté by bylo lépe, kdyby pro to existoval nějaký předpis společný pro všechny druhy
ozbrojených sil, tj. ZDv, Zentrale Dienstvorschrift. Avšak pokud se to nebude řešit, činí
pozemní vojsko dobře, že vytváří vlastní výcvikové podklady. Aktuální situace nutí k rychlé-
mu jednání.

Bylo by zajisté nesprávné, kdyby nyní vznikl dojem, že by nový předpis „Velení vojskům“
měl být politickým předpísem. Zůstane stejně jako dříve příručkou pro velitelské umění, jež
je však podřízeno primátu politiky. Nemůže se proto omezovat na vojenská cvičení
u plastického stolu.

■ Zásady a pojmy velení

Takto chápané velení vojskům musí vypracovat zásady velení, které zahrnují více než jen
vševojskový boj.

Přítom bude nutno zkoumat, které nám dobře známé zásady mají všeobecnou platnost
a zda je nutno rozlišovat mezi operačními a taktickými zásadami. Určitě přibudou speciální
zásady pro neválečná zasazení. Již nyní je jasné, že vedle činitelů prostor, síly a čas je nutno
přijmout informaci v jejím obsáhlém významu.

Patří k tomu také sdělovací prostředky a jejich působení na velení vojskům. Bezprostřední
podávání zpráv z místa zasazení do každého obývacího pokoje působí prostřednictvím
veřejného mínění na politické vedení a vojenské velení. Také zde Perský záliv, Somálsko
a Bosna přinesly poučení. Již Eisenhower řekl: „**Public opinion wins wars**“ (veřejné míně-
ní vyhrává války).

Správné chování vůči sdělovacím prostředkům se stane důležitým úkolem vojskového
velitele. Nesmí být přesunuto jen na tiskové důstojníky.

Také právo bude právě vzhledem k rozšířenému spektru úkolů více než dosud integrální
součástí plánovacího procesu. Až dosud je mezinárodní právo při výcviku a cvičeních bráno
více méně ve zvláštních izolovaných případech. Zapojení práva, ať mezinárodního, ochrany
životního prostředí anebo *Rules of Engagement* Spojených národů se při hodnocení situace
stane pro vojskového velitele samozřejmostí. Somálsko ukázalo, že budoucí místo právního
poradce, přinejmenším při zahraničních zasazeních v rámci řešení krizí a dokonce při huma-
nitárních akcích, je vedle velitele na hlavním velitelském stanovišti.

Přirozeně budou zase přijaty všechny nám dobře známé a osvědčené zásady jako jasné
uložení úkolu, iniciativa, volnost jednání, soustředění veškerých opatření, jednoduchost
a šetření sil. Avšak také se zamýšlí navíc přijmout to, co je uvedeno v předpisech pro velení
Spojených států a Velké Británie, jako např. *Centre of Gravity*, těžiště - něco jiného než
německý *Schwerpunkt*, *Culminating Point* (okamžik vyvrcholení), *Tempo* (rychlost
vojenské činnosti).

Tím přijímáme něco, co už formuloval Clausewitz a co Britové a Američané rozpoznali
jako nezbytné pro vojenské plánování.

Multinacionalitu při zasazení bude nutno vyřešit dokonaleji než dosud. Již neexistují žádná národní bojová pásma sborů, v nichž operují německé svazky a která vyžadují výlučně německé zásady velení. V budoucnosti může existovat mnohonárodní integrace již na stupni praporu.

Proto se musíme v našich předpisech zabývat také tím, jak budou národní zájmy respektovány v aliancích a v koaliciích ad hoc na taktickém a operačním stupni. Jako hesla lze uvést *Command and Control Arrangements* (organizace velení a řízení), národní velitel v zemi zasazení, učlenění mnohonárodních štábů.

To vše nemusí být zajisté do podrobností vyjádřeno v předpise HDv 100/100, avšak musí být vyloženo v budoucím předpise HDv 100/200.

■ Vojenské velení

Vojenský velitel se bude musit osvědčit v nové oblasti napětí, která je charakterizována těmito krajnostmi:

- * na jedné straně boj za extrémních podmínek, na druhé straně pomoc, ochrana, záchrana v krizových oblastech při přísné neutralitě,
- * v prostoru zasazení válka, nouze, neštěstí a osvědčení se v chaosu, ve vlasti mír, s podáváním aktuálních zpráv a potřebou starat se o rodinu,
- * na taktickém stupni vítězství nebo zničení protivníka, na operačním stupni minimalizace škod,
- * na jedné straně velení prostřednictvím ukládání úkolů, na druhé straně politicky podmíněné omezující povinnosti pro jednotky na místě.

Vedle vojáka jako bojovníka nastupuje „*miles protector*“ (voják ochránce), jak ho nazval švýcarský divizní generál Däniker. Proto již nejsou dosavadní požadavky válečného zasazení výlučným měřítkem pro výcvik velitele.

Zřejmě je také to, že péče o rodiny vojáků patří k velitelské odpovědnosti; je to úkol, který byl v předpisech zanedbáván.

■ Operační velení

Předpis „Velení vojskům“ bude poprvé obsahovat zásady operačního velení jako integrální část velení vojskům. Přitom se bude opírat o již vydanou operační směrnici pozemního vojska.

Pod operačním velením bude např. pojednáno o rozsáhlé oblasti dosažení bojové pohotovosti pozemního vojska. K tomu patří dílčí oblasti jako mobilizace, výcvik v rámci přípravy k zasazení, nebo organizace velení a prostoru zasazení v národním a multinacionálním rámci. Budeme musit ukázat, že každá operace mimo Německo je utvářena nejdříve logistikou a zdravotnickou službou. Budeme se musit zabývat novým úkolem přemísťování útvarů na velké vzdálenosti.

Na základě vyjádření a vysvětlení cílů operačního velení za války zde bude nutno vyložit princip protisoustředění (*Gegenkonzentration*) a jeho realizaci. Přitom má být také zdůrazněno, že je nutno posuzovat operaci jako celek. Izolované posuzování jednotlivých operací, jako např. počáteční a následné operace a s tím spojené zařazování operačních

a taktických způsobů činnosti do boje na zdrženou, obrany a protiútoku, což nám je velmi dobře známo, je nepřipustné.

V rámci operačního velení je nutno se zabývat zvláště tématy jako *Combinedness* (mnohonárodnost) a *Jointness* (společné působení druhů ozbrojených sil). Jako nové, dosud nezahrnuté téma sem dále patří ukončení krizí a konfliktů.

Musíme zkoumat, zda bude převzato americkými předpisy stanovené označení operace do *Close-Deep-Rear* (blízký týlový prostor, prostor v nevelké hloubce). I když spolkové ozbrojené síly nedisponují srovnatelnými možnostmi vedení operací, **stejně pojmy a zásady velení napomáhají vzájemnému porozumění při mnohonárodní spolupráci.** Avšak nejdříve by měla být dána odpověď na otázku, zda takové označování přispívá k větší jasnosti ve velení vojskům.

■ Taktické velení

Přes všechny novinky bude převážná část předpisu obsahovat zásady pro vševojskový boj.

Taktické velení je však nutno považovat pouze za jednu, i když podstatnou část velení vojskům.

Rozdělení na druhy boje, na zvláštní bojovou činnost a na všeobecné úkoly při bojovém zasazení zůstane zachováno. Dosavadní zkoumání ukázalo, že nedojde k žádným revolučním změnám u těchto zásad velení a bojového použití. To souhlasí s poznatky spojenců.

To, co bylo často v mnoha odborných člancích zdůrazňováno jako zásadní potřeba změny, týkalo se především našeho způsobu myšlení daného hrubým domácím produktem, nikoli však zásad předpisu. Když jsme označovali boj v hloubce často menší než 10 km a po požadovanou dobu 48 hodin jako úkol boje na zdrženou pro svazek v našich obranných plánech, mělo to málo společného se zásadami pro boj na zdrženou uvedenými v předpise HDv 100/100.

Proto neexistuje žádná věcná potřeba upouštět až do vydání nového předpisu HDv 100/100 od stále platných zásad při výcviku a školení.

Přesto je nutno přezkoušet tyto oblasti:

- Zasazení sil ve větších prostorech s otevřenými boky zvyšuje význam průzkumu a dalekonosné palby;
- Sřežení prostorů se pravděpodobně stane zvláštním druhem bojové činnosti. Jeho účelem je získat informace o situaci v méně ohrožených prostorech a tím uvolnit síly pro soustředění na jiném místě. Vědomě podstoupené riziko je tím udržováno na kalkulatelné úrovni. Bylo by jistě nesprávné za změněné situace silám určeným ke sřežení prostoru ukládat úkol obrany nebo boje na zdrženou. K tomu nejsou zpravidla učeněny a vyzbrojeny. Odpovědný velitel potom musí dát k dispozici další síly;
- Palbu a pohyb je nutno promyslet při zdokonaleném průzkumu a při zlepšené činnosti velení. Rozsáhlé pohyby jsou realistické teprve tehdy, když jsou vyřazeny nepřátelské velení a průzkum. Intenzivnější využívání třetí dimenze má vliv na hodnotu terénních překážek a zátarasů;
- Větší hloubka průzkumu a přesné působení zbraní dalekého dosahu vyžadují přehodnocení ochrany vlastních týlových prostorů.

Také tento přehled oblastí, které je nutno promyslet, by mohl být rozšířen. Zřejmě by mělo být jen to, že ani v taktice nelze jednoduše škrtnat, nýbrž že je nutno stále ověřovat, zda existuje potřeba změny.

■ Mimoválečné operace

Jak již bylo uvedeno, budou v předpise „Velení vojskům“ řešeny také zákroky pozemního vojska pro podporu míru: zabránění konfliktu, udržování míru, vynucení míru, mezinárodní vojenská pomocná opatření.

Zvláště je nutno zdůraznit, že *hranice mezi těmito zákroky jsou neostré a v praxi jsou stále více smazávány*. Vynucení míru znamená v principu válku a každý jiný zákrok může rychle přejít v bojové zasazení.

V přípravných diskusích k práci na předpisu „Velení vojskům“ bylo navrženo, aby tato část spektra úkolů byla vysvětlena v příloze k předpisu „Velení vojskům“, nebo v dalším předpise. Avšak zákroky tohoto druhu budou v budoucnosti pravidlem, proto musejí být vysvětleny tam, kde se nacházejí staré klasické úkoly, a nikoli v příloze.

Rozšířené poslání pozemního vojska vyžaduje nové chápání velení vojskům a vojenského velitele. Bojovník a „miles protector“ se spojují do jedné osoby. Výcvik tohoto velitele by měl být vyjádřen zásadami jediného předpisu. Je nesporné, že musejí existovat rozšiřující předpisy. Při těchto úkolech se budeme intenzivně opírat o znalosti a zkušenosti Britů a Američanů a nebudeme se zdrážet prostě překládat a přejímat tam, kde již byla vykonána dobrá práce.

CO BUDE DÁLE?

Bylo by předčasné již nyní se zabývat konkrétním obsahem předpisu „Velení vojskům“. Tento obsah bude však včas zpracován. Prvé návrhy předpisu „Velení vojskům“ a dalších předpisů pro velení budou k dispozici k ověření v polovině roku 1995. Na tom se budou podílet vedle řídicího štábu pozemního vojska a správy pozemního vojska také vojsková velitelství. Kromě toho se zúčastní letectvo a námořnictvo. Jsou v pracovní skupině zastoupeny po jednom důstojníkovi, aby byl respektován *zvýšující se význam velení společného všem druhům ozbrojených sil*.

Zvláštní pomoc si pozemní vojsko slibuje od bývalých vysokých generálů (admirálů) všech druhů ozbrojených sil, kteří byli získáni ke spolupráci na předpise HDv 100/100.

Mělo by být zřejmé, že zpracování předpisů pro velení znamená přerušení. **Rozšířené úkoly ozbrojených sil vyžadují nový přístup v předpisech, jemuž neodpovídá pouhé přepracování.** To znamená, že osvědčené zásady budou převzaty. Tím zůstává kontinuita v dlouhé, na tradice bohaté a úspěšné historii předpisu HDv 100/100 zachována. Podle přání inspektora pozemního vojska má být tento předpis duchovním základem pro příští desetiletí. To jsou vysoké nároky, které musejí všichni, kteří na těchto předpisech pracují, splnit.

Článek vedoucího odd. řídicího štábu pozemního vojska v Bonnu plk. gšt. H. Mühlinga byl převzat z časopisu Truppenpraxis/Wehrausbildung č. 3/1995.

-NAS-